

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte - Petru Ursache,

judcători - Ghenadie Nicolaev și Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 20 martie 2014, în cauza penală în privința lui

Savin Gheorghe Ion, născut la 09 august 1961, originar din s. Băiuș, r-nul Leova, domiciliat în s. Cociulia Nouă, r-nul Leova.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.05.2013 - 31.10.2013;

Instanța de apel: 29.11.2013 - 20.03.2014;

Instanța de recurs: 27.05.2014 - 02.07.2014.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Leova din 31 octombrie 2013, Savin Gh. a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Ciobanu A. și reprezentantul acesteia Topală I., a fost lăsată fără soluționare, cu explicarea dreptului părții de a se adresa în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond, *în fapt*, a constatat că, Savin Gh. în noaptea din 22 spre 23 martie 2013, aflându-se în s. Cociulia Nouă, r-nul Leova, fiind în stare de ebrietate alcoolică, din motive de răzbunare, care au apărut în rezultatul unui conflict iscat anterior între Ciobanu I. și Savin Gh., ultimul avînd scopul de a-l omorî, a luat de acasă un cuțit de bucătărie, după care s-a deplasat spre gospodăria lui Ciobanu I., situată în aceeași localitate și a pătruns în domiciliul acestuia, aplicîndu-i intenționat o lovitură cu cuțitul în regiunea omoplatului stîng și cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 33 din 28 martie 2013, leziuni corporale grave, periculoase pentru viață, în urma cărora victima a decedat.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii

prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, adică *omorul unei persoane*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401- 402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către avocatul Topală I., în numele succesorului părții vătămate Ciobanu A., prin care s-a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia lui Savin Gh., să-i fie stabilită pedeapsa maximă pentru infracțiunea săvârșită și, totodată, să fie admisă integral acțiunea civilă înaintată de Ciobanu A..

În susținerea celor solicitate, apelantul a indicat că, instanța de fond corect a încadrat fapta săvârșită de inculpat, însă pedeapsa aplicată acestuia este prea blândă și nu-și va atinge scopul de corijare a ultimului, din care motiv s-a solicitat stabilirea unei pedepse maxime în privința lui Savin Gh., în limitele sancțiunii prevăzute de art.145 alin.(1) Cod penal.

De asemenea, apelantul a menționat că instanța de fond eronat a lăsat nesoluționată acțiunea civilă, deși aceasta a fost înaintată în cadrul cercetării judecătorești, pînă la începerea dezbaterilor judiciare, prin urmare instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 219 alin. (1), art. 221 alin. (1) și art. 222 alin. (1) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Curții de Apel Cahul din 20 martie 2014, s-a admis apelul declarat de avocatul Topală I., în numele succesorului părții vătămate Ciobanu A., s-a casat parțial sentința în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit căreia Savin Gh. a fost condamnat în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, nu se contestă, instanța nu se va expune asupra acesteia, însă cît privește pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a relevat că, la stabilirea acesteia, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.61 Cod penal și nu a ținut seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, stabilindu-i o pedeapsă care nu este în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal.

Astfel, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a reținut ca circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea alcoolului, iar circumstanțele atenuante reținute de instanța de fond: recunoașterea vinovăției și căința sinceră, urmează a fi respinse, întrucît reieșind din declarațiile inculpatului, ultimul nu-și recunoaște integral vina, ci doar parțial. Inculpatul se caracterizează satisfăcător, anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Leova din 31 ianuarie 2009, în baza art. 151 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 5 (cinci) ani închisoare, conform art. 90 Cod penal, pedeapsa a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani, însă concluziile necesare nu le-a făcut, inculpatul fiind predispus spre comiterea de noi infracțiuni.

Prin urmare, instanța de apel ținând cont de toate circumstanțele reale și personale ale cauzei, gradul de pericol al infracțiunii săvârșite, a considerat că corectarea și reeducarea

inculpatului este absolut necesară în condiții izolării lui de societate, iar prin pedeapsa cu închisoare pe un termen de 12 ani va fi realizat scopul principal al pedepsei penale, stipulat în art. 61 Cod penal.

În continuare, cu privire la soluționarea acțiunii civile, instanța a specificat că potrivit art. 219 alin. (5) și 221 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă poate fi înaintată în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătorești, iar succesorul victimei Ciobanu A. prin intermediul avocatului Topala I., a depus acțiunea civilă după terminarea cercetării judecătorești, din aceste considerente instanța de fond corect nu a soluționat acțiunea civilă, explicîndu-i părții că are dreptul de a înainta o asemenea acțiune în ordinea procedurii civile.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, în partea aplicării pedepsei, inculpatul a declarat recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia și redozarea pedepsei în privința sa, menționînd că se căiește sincer de cele săvîrșite și recunoaște vina. În drept, recurentul nu a invocat nici un temei din cele expres prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. În referința depusă de procuror privind opinia sa asupra recursului declarat de inculpat, se menționează că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din motiv că nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar pedeapsa stabilită lui Savin Gh., este în limitele sancțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță, se reține că recurentul nu invocă nici un temei din cele prevăzute de alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, însă criticele lui se cuprind în temeiul prescris de pct. 10) al normei menționate, care stipulează că, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale. Prin urmare, recurentul nu este de acord cu quantumul pedepsei stabilite prin decizia instanței de apel și solicită aplicarea unei pedepse mai blînde în privința sa pentru fapta săvîrșită.

Verificînd recursul în acest aspect, Colegiul menționează că chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele

prevăzute de sancțiunea normei penale, la caz, cea prevăzută de art. 145 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere gradul de pericol social al faptei săvârșite, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte, persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale ori gradul de pericol social concret al faptei săvârșite, și anume că, în urma acțiunilor inculpatului victima a decedat.

Pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă nu este suficientă pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, iar o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Astfel, reieșind din hotărârea pronunțată de instanța de apel, se constată că, la stabilirea și aplicarea pedepsei inculpatului, instanța a avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61, 75 Cod penal, a ținut seama de recunoașterea parțială a vinovăției, faptul că infracțiunea se atribuie la categoria celor deosebit de grave, modul cum a fost săvârșită or, toate aceste circumstanțe, *per ansamblu*, permit instanței de apel stabilirea pedepsei de 12 ani închisoare.

De asemenea, instanța de apel a avut în vedere circumstanțele agravante: săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică și circumstanțele atenuante: comportamentul imoral al victimei, care a provocat infracțiunea, la individualizarea pedepsei, totodată, menționând că inculpatul se caracterizează satisfăcător, anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Leova din 31 ianuarie 2009, în baza art. 151 alin. (2) lit. a) Cod penal, la 5 ani închisoare și potrivit art. 90 pedeapsa a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani, însă Savin Gh. nu a tras concluziile necesare în acest sens, fiind predispus spre comiterea de noi infracțiuni.

Prin urmare, constatările instanței de apel în partea ce țin de casarea sentinței în latura penală și majorarea pedepsei inculpatului de la 9 ani, la 12 ani închisoare, sunt întemeiate, legale și motivate, constatări pe care instanța de recurs și le însușește și asupra cărora nu consideră necesar de a mai reveni.

Mai mult, potrivit sancțiunii alin. (1) al art. 145 Cod penal, omorul unei persoane se pedepsește cu închisoare de la 8 la 15 ani. Astfel, pedeapsa aplicată lui Savin Gh., de 12 ani închisoare, prin decizia instanței de apel, se încadrează în limitele sancțiunii infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal.

Or, modalitatea de executare aleasă și cuantumul pedepsei aplicate pentru infracțiunea săvârșită de Savin Gh., este în acord cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă și urmările produse.

Totodată, Colegiul conchide că, pedeapsa a fost stabilită corespunzător gravității faptei și personalității autorului, în raport cu pericolul social concret al faptei comise și atitudinea procesuală a inculpatului. Din această perspectivă, corect a apreciat instanța de apel că inculpatul va putea fi reeducat doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea pe un termen de 12 ani.

La fel, Colegiul reține că criticile formulate de recurentă au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de fond și apel și, căroră instanțele de judecată ierarhic inferioare, le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, având în vedere și faptul că verificând hotărîrea atacată în raport cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărîrii atacate, nu s-au stabilit.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, deci nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate de instanța de apel, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de apel în limitele legii, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

În consecință, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar recursul declarat de inculpat este vădit neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) - (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Savin Gheorghe Ion, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 20 martie 2014, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 iulie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș